Земља, вода, ваздух и ватра

Када се у етру који је апсолутна празнина појави мисао о стварању и глас као активација те мисли у њему се формира посторвреме испуњено материјом. Истовремено у центру створеног простора формира се антиматерија, без димензија са енергијом еквивалентном маси створеног просторвремена испуњеног материјом, са негативним предзнаком. Те две енергије су заједно ништа, апсолутна празнина или етар.

Првостворена материја је вода. Као и просторвреме и вода је дискретна и састоји се од материјалних честица. Честице воде су тесно упаковане, између њих не постоји празан простор нити постоји сила која их држи на окупу. Вода се не може сабијати ни развлачити. Вода не поседује стишљивост, има апсолутну крутост или потпуно одсуство еластичности.

Честице земље (чврсто стање материје) су урођене у поље које има својство да честице држи на окупу и пружа отпор њиховом размицању. Ово својство се зове КОХЕЗИЈА. Честице ваздуха (гасовито стање материје) су урођене у поље које има својство да честице држи размакнуте и да пружа отпор њиховом примицању. Ово својство се зове ДИСХЕЗИЈА. Оба ова поља су еластична и када се спољним механичким утицајем честице размичу, односно примичу противно дејству кохезије, односно дисхезије поља се еластично деформишу, а уложени деформациони рад се трансформише у потенцијалну енергију или ватру.

Земља, вода и ваздух су дакле основна стања материје: чврсто, течно и гасовито, а ватра је енергија. Овде се мисли на механичку енергију еластично деформисаног тела. Деформационим радом се кинетичка енергија може трансформисати у потенцијалну енергију и под одређеним условима чувати неограничено дуго и може се трансформисати у механички рад.

Карактеристично за ова два стања материје и њихова поља јесте да се за загревањем гаса (ваздуха) дисхезија или отпор приближавању честица повећава. А са друге стране загревањем чврсте материје (земље) кохезија или отпор размицању честица смањује.

Одузимањем одговарајуће количине топлоте (енергије) ваздуху и давањем те топлоте земљи и ваздух и земља постају вода (течни) и губе своја основна својства кохезију и дисхезију.

Довођењем топлоте води она испарава и постаје гасовита (ваздух). Одузимањем топлоте води она постаје чврста (земља).

Када се чврст материјал (земља) изложи затезном напрезању преко границе лома, на месту на ком се честице размакну преко дозвољене границе изгуби се кохезија. Када се тако сломљен материјал довољно загреје да постане течан (вода) и када се потом охлади поврати му се кохезионо својство.

Планета Земља је изграђена од земље, воде и ваздуха који поседују ватру (енергију). У Земљиној кори земља, вода и ваздух су раздвојени и помешани у различитим омерима. Чврсти део Земљине коре (земље) је стена чије понашање описује механика стена.